

Иван Вазов

Като влазахме в обятията
на Рила

От малък възприех таз жажда жива
за красното, великото, светото,
и тоз възторг към всяка хубост дива,
и обожаване на естеството.

От детство йощ фанах да любя ази
свободний свят, картините му сйини:
шир, хоризонти, шумове, талази,
гори дълбоки, самотии, тайни;

и снежний връх и чудний свод лазурни,
орлите горди, дето там се вият,
скалата в мъх и водопада бурни,
и дивата поезия, що крият;

и пляска на поточето сърдито,
и накита на цветенцата лепи,
и всички чудосии, през които
мнозина, хиледи минават слепи!

И хубостта на горската свобода,
и божията сила вседържавна...
О, майко, за любов е таз природа,
нали? – Таз българска природа славна!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4327>]